

Vers arról hogy

Gál László

a csecsemő szopni szeretne
hát emlő után nézne szét
tán anyja volna az a vérfolt
e rongycsomó e láb e kéz
a gloire mégis nagy dolog

a gloire mégis nagy dolog
nagy nép nagy múltja mifene
nem kócbaba cukorkaárus
vagy tevehajcsár szűrj bele
a gloire mégis nagy dolog

viskó csupán nem összkomfortos
csak deszkabódé el vele
ha ég hát ég néhány emberke
egész élete mindene
ám lobogónk van hadd lobogjon

gőgös kaszárnnyánk tetején
s ha belerúgok a kölyökbe
átmegy bakancsom fenekén
jőj szép lány férfi örömökre
felajzva vár rád szakaszunk

húsz éhes férfi az öledbe
hulljon hát véred és magunk
feküdj s ha szoknyádat letéptük
hozzá vörös bort akarunk
leszúrunk úgy is majd utána

és lobogónkkal takarunk
ne bőgj gyerek fehér kultúránk
árulóvá majd fölnevel
pacskolj kölyök gyűrj homokvárat
sárból és anyád vértivel

Vers arról hogy

Gál László

szép fehér gomba a halál
s ha ölsz csak mondd hogy béke
isten képére egerek
tudósok bölcsek gyerekek
így lesz legyen hát vége

szép fehér gomba tudomány
lehull a legény és a lány
még csókot sose csókolt
kerget a kancsó bánatot
vérpiros sűrű óbort

szép fehér gomba életünk
testvérek volnánk lehetünk
s a kés a kés már éles
és ölni olyan édes

szép fehér gomba rozsdá-ósz
vetkőzik már az erdő
hullj piros nyár zöld ligetünk
aludni ó! be szép lesz

Vers arról hogy

Gál László

az olló kiszökött kezemből
s megállt a padlón hegyesen
készülj vendég jó ma a házba
öltözz fehérbe kegyesen
fogadd vendéged kegyesen

kinyílt csak magától az ajtó
megreszketett a lámpa fény
a falon imbolyogva táncolt
tűnő tűnődő tünemény
élet halál vagy költemény

a tudás fájából hogy ettünk
betelt is véle végzetünk
most ímé nyitva van az ég is
emberkém testvér szép egünk
szezám kitérult mehetünk

de miért lesz pokol az égből
s égő tűz rőt miért lobog
ruhájuk tépik és fejükre
hamut szórnak az angyalok

s egy lány fehérben nem tudja sorsát
a folyó partján andalog
gyereket várna szűz mellére
hogy megszojtassa s mosolyog

Vers arról hogy

Gál László

nyújtózkodik a nagyvilág
nyújtózkodnak a népek
ölnek halnak születnek tépnek
vernek veretnek égnek
de élnek

vasorrú bába fut seprűnyélen
rikolt riadva ördög és bankár
dől az őserdő a fejszét fogd már
üss a sárkánynak hét feje van

a rongyaidat dobd a tűzbe
járd büszke szép meztelenül
anya lesz most már minden asszony
sohase maradsz egyedül
öltözz fűbe fába virágba
igyál friss harmatot mézet

csúf szép szűz és ribanc
az élet
éljed

